Actieve afweer

Door Erich Mühsam

- Oorspronkelijke titel: Aktive Abwehr
- Verschenen: 1931
- Bron: ; Die Weltbühne, jrg. 27 (1931), nr. 50.
- Vertaling: Ferd. van der Bruggen

De Kapp-Putsch was een staatsgreep onder leiding van Wolfgang Kapp die van 13 tot 17 maart 1920 in Berlijn plaatsvond. Kapp was aanvoerder van *Brigade Ehrhardt*, een 15.000 man tellend uiterst rechts vrijkorps dat in opstand kwam tegen de wettige regering van de Weimar-republiek. Door een algemene werkstaking mislukte de putsch. Kapp vluchtte naar Zweden.

Actieve afweer

De enige kracht, die in staat zou kunnen zijn de machtsgreep van Hitler te verhinderen, is de gezamenlijke wil van de arbeiders, die niet door het nationalisme in verwarring zijn gebracht. Daarover zijn alle arbeiders, voor zover zij nadenken, het eens. Zij weten ook, dat de algemene staking het middel bij uitstek is, dat zij tot hun beschikking hebben. Het afweren van de Kapp-Putsch door toepassing van dit middel leeft in de algemene herinnering voort. Als u een arbeider — onverschillig welke politieke partij hij aanhangt — al dan niet bij een centrale vakbond, de christelijke, de sociaal-democratische of de syndicalistische aangesloten, hiernaar vraagt, dan zult u steeds weer hetzelfde antwoord horen: ja, als het maar mogelijk was tot eendracht te komen! En het einde van zo'n gedachtewisseling is dan altijd, dat de sociaal-democraten op de communistische leiding schelden, de communisten op die van de sociaal-democraten en dat het hun schuld is, dat het proletariaat niet tot gemeenschappelijke besluiten is te brengen.

Noodzakelijk is dat de arbeiders op de werkvloer het direct met elkaar eens worden; onmiddellijk tot vorming van actiecomités binnen de bedrijven overgaan en de federatieve verbinding daarvan tot voortdurend waakzame en strijdvaardige organen van de klasse maken.

Deze comités en federaties mogen niet 'paritair' naar partijlidmaatschap zijn samengesteld, want dan komen er weer gewauwel van de voorzitters, geklungel met slogans, gedoe met resoluties en overdreven beklemtonen van het verenigingsleven te voorschijn; dan gaan de initiatieven weer naar de in het duister werkende centrales, waarvan de arbeiders niet weten, welke voor het proletariaat verborgen geheime belangen de besluiten beïnvloeden. De actieve krachten van collectieven, vooral in de vitale bedrijven, moeten zoals van hen verwacht wordt door collega's, dat zij zonder organisatie-egoïsme zich voorzichtig, energiek, met kennis van de arbeid, in een geest van kameraadschap en bewust van de betekenis van het moment, richten op het voorbereiden van de algemene staking, onder voortdurende controle van de zijde van hun opdrachtgevers.

Op de dag, dat de hakenkruisvlag boven de openbare gebouwen verschijnt, kan er niets meer worden georganiseerd of geregeld. Iedere arbeider moet tevoren al weten wat hij dan te doen en te laten heeft. Maar als de partijen en vakbonden werkelijk tevoren al aanwijzingen zouden sturen, dan zouden die elkaar tegenspreken en daardoor de uniforme afweer doorkruisen. Slechts de tijdig

genomen en tot in details voorbereide besluiten om tegen de schending van de grondwet en de staatsorde het lamleggen van de hele voorziening van water, gas en elektriciteit, het inperken van markt en verkeer te stellen kunnen de massamoord en de totale slavernij van de Duitse arbeiders verhinderen.

De arbeiders hebben nu wel wat anders te doen dan elkaar te beschimpen en te bevechten of mooie redevoeringen aan te horen en schoonklinkende resoluties aan te nemen. Het is tijd, de hoogste tijd om te handelen!

revolutie, contra-revolutie, fascisme, nationaal-socialisme, zelfverdediging

From:
https://anarchisme.nl/ - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://anarchisme.nl/namespace/actieve_afweer?rev=1576159810

Last update: **12/12/19 14:10**